

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Котел, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОТЕЛ в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Йовка Ж. Бъчварова

при участието на секретаря Йордан Ив. Кръстев
като разгледа докладваното от Йовка Ж. Бъчварова Гражданско дело № 20212210100293 по описа за 2021 година

Ищец е „Теленор България“ ЕАД – от 28.02.2022г с наименование „Йеттел България“ ЕАД, а ответник – Н. Й. Д.. Твърди се, че в полза на ищеца била издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК № 260082/05.11.2020г. по ЧГД № 626/2020г. на РС Котел. Тъй като ответницата била уведомена за заповедта по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, в изпълнение на указанията на съда ищецът предявявал иски за установяване на заявените по заповедното производство вземания.

Твърди се, че между ищеца и ответницата били сключени следните договори :

1/Договор за мобилни услуги № 62040456 от 18.08.2018г., по силата на който на ответницата било предоставено ползването на мобилен № 359895004803 за срок от 24 месеца с абонаментен план „Тотал 24.99 с неограничени национални минути и роуминг в зона ЕС“ с уговорена стандартна месечна абонаментна такса 24.99 лв с ДДС.

2/ Договор за лизинг от 18.08.2018г., по силата на който на ответницата било предоставено ползването на мобилно устройство Huawei Y6 2018 Dual Black, срещу изплащане на цена в размер общо на 198.87 лв, платима на 23 месечни вноски по 6.69 лв всяка, както и първоначална вноски в размер на 45.00 лева.

Ответницата не изпълнила произтичащите от договорите задължения и по двата договора, които били фактурирани общо и за които били издадени три фактури за задълженията за периода 15.10.2018г. до 24.01.2019г.

Договорът за мобилни услуги бил предсрочно прекратен, поради изпадане на ответницата в забава за плащане.

На 25.03.2019г. била издадена четвърта фактура за неустойката, дължима при прекратяване на договора за мобилни услуги, както и за предсрочно изискуемия остатък от лизинговите вноски по договора за лизинг.

За периода от 25.10.2018г. до 24.01.2019г. неплатено задължение за абонаментни такси и използвани услуги възлизало в размер на 88.35 лева, а неустойката за прекратяване на договора – 62.80 лева.

По договора за лизинг се претендира неплатения размер на лизинговите вноски в размер общо на 133.80 лева, дължими за периода от 25.10.2018г. до 24.03.2019г. По договора за лизинг се претендира и плащане на неустойка в размер на 122.24 лева, представляващи разлика между стандартната цена на предоставеното мобилно устройство без отстъпка, съгласно актуалната към 18.08.2018г. ценова листа на оператора и преференциалната му цена, за която бил сключен договорът за лизинг, съответстваща на оставащия период до края на първоначално предвидения срок на договора.

За всички претендирани вземания били издадени фактури, а изискуемостта настъпвала 15 дена след издаване на фактурата.

Моли съда да признае за установено в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищеца сумите по издадената заповед за изпълнение, както следва :

1/ 88.35 лева, представляващи неплатено възнаграждение за ползване на услуги по договор № 62040456 от 18.08.2018г., за периода от 25.10.2018г. до 24.01.2019г. Правното основание на този иск е по чл.286 вр. чл.287 от ТЗ вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК.

2/62.46 лева, представляващи неустойка при предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги №62040456 от 18.08.2018г. Правното основание на този иск е по чл.286 вр. чл.287 от ТЗ вр. чл.92 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК.

3/133.80 лева, представляващи неплатени падежирали и предсрочно изискуеми вноски по договор за лизинг от 18.08.2018г. Правното основание на този иск е по чл.286 вр. чл.287 вр. чл.342, ал.3 от ТЗ вр. чл.79 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК.

4/122.24 лева, представляващи неустойка поради предсрочно прекратяване на договора за лизинг от 18.08.2018г. Правното основание на този иск е по чл. 286 вр. чл. 287 от ТЗ вр. чл.92 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК.

Моли за присъждане на законната лихва от подаване на заявлението – 01.10.2020г. до окончателното изпълнение на задължението.

Заявява претенция за присъждане на разноските, направени в заповедното и в установителното производства.

В срока по чл.131 от ГПК назначеният на основание чл.47, ал.6 от ГПК особен представител ответницата – адвокат М.Г. от АК Сливен, е подала отговор, в който не се оспорват изложените в исковата молба фактически обстоятелства, но същевременно се моли за отхвърляне на предявените иски като неоснователни.

В съдебно заседание за ищеца не се явява представител. Исковите се поддържат чрез писмено становище. Разноските по заповедното и по установителното производства се претендират, съобразно представен списък.

Особеният представител, чрез писмено становище, поддържа отговора и направените с него възражения и оспорвания.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

На 18.08.2018 г. в град Сливен между „Теленор България“ ЕАД и ответницата Д. бил сключен договор за мобилни услуги по заявка № 620404056, по силата на който на ответницата бил предоставен за ползване мобилен № 359895004803 за срок от 24 месеца, при месечен абонаментен план Тотал 24.99 с неограничени национални минути и роуминг в зона ЕС, срещу заплащане на месечен абонамент в размер на 24.99 лева с ДДС, с дата на издаване на фактура на 25-то число всеки месец. Ответницата Д. декларирала, че е запозната и приема Общите условия на оператора. Приложена е и ценова листа на услугите по различните планове, актуална към 18.08.2018г.

Във връзка с описания в предходния пункт договор на същата дата бил сключен договор за лизинг, по силата на който мобилният оператор поел задължение да предостави на ответницата за временно и възмездно ползване мобилно устройство Huawei Y6 2018 Dual Black, а ответницата се задължила да заплати обща лизингова цена в размер на 198.87 лв с ДДС, платима чрез 23 месечни вноски по 6.69 лв всяка. Стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент) е 399.90 лв. Отстъпката е 194.34 лв. В чл.1, ал.2 е установена клауза, според която след изплащане на посочените вноски, лизингополучателят има право да придобие собствеността върху устройството, ако подпише договор за изкупуване не по-късно преди 10 дни преди изтичане на срока на договора и заплати допълнително 6.69 лв. Съгласно чл.3, ал.2, месечните лизингови вноски се фактурират и заплащат, съгласно сроковете, условията и начина на плащане на задълженията на абоната по договора за мобилни услуги и Общите условия. Договорът има характер на разписка за предаване на мобилното устройство – чл.4.

Договорът за мобилни услуги препраща към Общите условия на оператора, които са приложени по делото и са обществено достъпни на официалната електронна страница <https://www.telenor.bg>. Съгласно чл.19б, операторът може едностранно да прекрати договора, в случай че потребителят не плати дължимите суми след изтичане на сроковете за плащане.

В договора за мобилни услуги е предвидена клауза за плащане в тежест на потребителя на неустойка в размер на стандартните за съответния абонаментен план месечни абонаменти тогава когато договорът се прекратява по вина или инициатива на потребителя, като максималният размер на неустойката не може да надхвърля трикратния размер на стандартните месечни абонаменти. В допълнение на неустойката по предходното изречение, потребителят дължи и възстановяване на част от ползваната стойност на отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора.

Съгласно чл.11 от Общите условия, приложими към договора за лизинг, лизингодателят може да развали договора за лизинг в случай на неизпълнение на договора за мобилни услуги, а при разваляне на договора по вина на лизингополучателя последния дължи на лизингодателя неустойка в размер на

оставащите и неплатени месечни лизингови вноски до размера на общата цена, посочена в договора за лизинг, както и всички други задължения, предвидени в договора, вкл. и задълженията за неустойка. Според чл.12 от същите Общите условия, в случай на неизпълнение на задълженията от страна на лизингополучателя, лизингодателят има право : с писмено уведомление да се откаже едностранно от изпълнение на задълженията по договора; да обяви месечните вноски за предсрочно изискуеми, както и всички други суми; да поиска връщане на устройството и да удовлетвори вземанията си чрез продажба, прехвърляне и последващо отдаване на лизинг. Според ал.2-ра, месечните вноски и другите дължими плащания стават предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договора/договорите за мобилни услуги, както и в случай на забава в плащането на дължими съгласно тези договори плащания.

Задълженията и по четирите договора са били фактурирани под общ клиентски № 006221727. Издадени са четири фактури.

По фактурите от 25.11.2018г., 25.12.2018г. и 25.01.2019г било фактурирано потреблението по договора за мобилни услуги, както и задължението по договорите за лизинг. На 25.03.2019г. била издадена крайна фактура за неустойките и за лизинговите вноски.

На 24.08.2018г. била издадена крайна фактура, в която е фактурирано неплатеното за предходни периоди задължение в размер на 108.42 лв, 184.70 лв неустойки за предсрочно прекратяване на договори за услуги, както и 113.73 лева предсрочно изискуем остатък от лизингови вноски.

На 01.10.2020 г. “ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ” ЕАД подало до РС Сливен, препратено на РС Сливен, заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против ответницата Д., препратено в РС Котел по правилата за местната подсъдност. Въз основа на заявлението в РС Котел било образувано частно гражданско дело № 626/2020 г., по което против длъжницата Д. била издадена заповед за изпълнение № 260082/05.11.2020г., с която тя е осъдена да заплати на заявителя следните суми :

1/ 88.35 лева, представляващи неплатено възнаграждение за ползване на далекосъобщителни услуги, предоставяни чрез мобилен № 0895004803 за периода от 25.10.2018 г. до 24.01.2019 г., ползвани въз основа на договор за мобилни услуги от 18.08.2018 г.;

2/ 62.46 лева, представляващи неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги от 18.08.2018 г.;

3/ 133.80 лева, представляващи неплатена стойност на мобилно устройство Huawei Y6 2018 Dual Black, дължими за периода от 25.10.2018г. до 24.03.2019г. по договор за лизинг от 18.08.2018г.;

4/ 122.24 лева, представляващи разликата между цената на мобилното устройство без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по договора за лизинг от 18.08.2018г.;

5/ Законната лихва върху всички суми от подаване на заявлението на 01.10.2020 г. до окончателното изпълнение на задължението;

6/ Разноски в размер общо на 385.00 лева.

Тъй като длъжницата била уведомена за заповедта за изпълнение по реда на чл.47, ал.5 от ГПК, съдът дал указания на заявителя да предяви по реда на чл.415, ал.1, т.2 от ГПК установителен иск за заявеното вземане.

Исковата молба, с която се предявява установителен иск, е подадена в едномесечния срок от съобщаването.

Изложените факти съдът установи след анализ на писмените доказателства, съобразно доказателствената сила, която им придава ГПК.

От приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните **правни изводи**:

Между страните са били сключени два договора – за мобилни услуги и за лизинг. По тези договори са се породили права и задължения и за двете страни. Съдът приема, че ищецът е бил изправната страна по договорите, тъй като е престира по тях, съобразно договореното. Сделките са търговски по смисъла на чл.286, ал.1 от ТЗ, тъй като ищецът е търговец и сделките са свързани с упражняваното от него занятие. Разпоредбите за търговските сделки се прилагат и за двете страни по сделката – чл.287 от ТЗ.

По иска с правно основание чл.286 вр. чл.287 от ТЗ вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК с цена 88.35 лева : Искът е основателен. Ищецът е издал фактури за стойността на потребените през периода от 25.10.2018г. до 24.01.2019г. услуги, в т.ч. и месечните такси, в общ размер 90.53 лв с ДДС. При липса на други доказателства, вкл. и такива изходящи ищеца, съдът приема, че задължението по този този договор възлиза на сумата, за която са

издадени фактурите и за периода, посочен в тях. Тъй като съдът не може да присъди повече от това, с което е сезиран, искът следва да се уважи до предявения му размер.

По иска за неустойка с правна квалификация чл.124 от ГПК вр. чл.286 вр. чл.287 от ТЗ вр. чл.92 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК с цена 62.46 лв: Съобразно описаното по-горе клаузи, неустойката при прекратяване на договорите за мобилни услуги по вина на потребителя, се ограничава до три стандартни месечни такси. Предвидената неустойка е компенсаторна, а не мораторна – дължи се наред с изпълнението, и е кумулативна, а не алтернативна – дължи се и заедно с вредите от забавата, тоест – превес е даден на наказателната ѝ функция. Съдът приема, че операторът е упражнил правото да прекрати договора за мобилни услуги поради неплащане на задълженията за периода до 25.01.2019г., като е начислил във фактурата, издадена на 25.03.2019г., неустойката. Тъй като ответницата не изпълнила задължението си да плати сумите по първите три фактури, изпаднала в забава и договорът за мобилни услуги бил предсрочно прекратен по нейна вина, поради което дължи неустойка, която е в размер на три стандартни за ползваната програма месечни абонаментни такси. Размерът на неустойката е 74.97 лв, но тъй като се претендира сума в размер на 62.46лв, съдът не може да присъди повече от това, с което е сезиран.

Искът с правна квалификация чл.286 вр. чл.287 вр. чл.342, ал.3 от ТЗ вр. чл.79 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК за плащане на дължимите за периода от 25.10.2018г. до 24.03.2020г. лизингови вноски на стойност 133.80лв е основателен. Мобилното устройство е било предадено на ответницата и за нея се е породило задължението да плаща месечните вноски, съобразно уговореното в договора. Дали вноските са станали изискуеми за целия срок на договора е без значение към момента, тъй като крайният срок за плащането им е изтекъл. Размерът на неплатените за този период вноски съвпадат с претендираните в исковата молба, поради което искът се явяват основателен и следва да бъде уважен.

Искът по чл.286 вр. чл.287 от ТЗ вр. чл.92 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК за неустойка по договора за лизинг в размер на 122.24 лв също се явява основателен. Тъй като ответницата не изпълнила задълженията си за плащане, тя е изгубила преимуществото да заплаща устройството на преференциалната

цена, поради което дължи на оператора разликата от 122.24 лева. Всъщност разликата е 194.34лв, но ищецът е претендирал само част от нея.

По разноските :

По претенциите за разноски :

Съгласно т.12 от ТР №4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК, съдът, разглеждащ установителния иск, предявен по реда на чл.422 от ГПК, се произнася за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство, като се произнася с осъдителен диспозитив, тъй като разноските, направени в заповедното производство, не са предмет на установителния иск.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски, съобразно уважената част от исковите. Разноските се претендират, съобразно представен списък, както следва : по заповедното производство – 25.00 лв държавна такса и 360.00 лв адвокатско възнаграждение; по установителното производство – 175.00 лв държавна такса, 300.00 лв адвокатско възнаграждение и 300.00 лева възнаграждение на особения представител.

Претенцията за разноски се явява изцяло основателна, тъй като са изцяло уважени предявените искове. Както в заповедното, така и в установителното производство адвокатското възнаграждение е платено, поради което подлежи на присъждане.

По заповедното производство следва да се присъдят разноски в размер на претендирания от 385.00 лева, а по установителното – 775.00 лева.

Ръководен от гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл.286 вр. чл.287 от ТЗ вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК в отношенията между ищеца „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД, ЕИК 130460283, седалище и адрес на управление град София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 6, и ответницата Н. Й. Д., ЕГН *****, село Градец, община Котел, ул. ***** че ответницата дължи на ищеца вземането, за което в полза на ищеца е била издадена заповед за изпълнение № 260082/05.11.2020г. по частно гражданско дело №

626/2020г. на РС Котел, в размер на 88.35 лева (осемдесет и осем лева и тридесет и пет стот), представляващи неплатено възнаграждение за ползване на далекосъобщителни услуги, предоставяни чрез мобилен № 0895004803 за периода от 25.10.2018 г. до 24.01.2019 г., ползвани въз основа на договор за мобилни услуги от 18.08.2018 г.

ПРИЗНАВА за установено на основание чл.286 вр. чл.287 от ТЗ вр. чл.92, ал.1 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК в отношенията между ищеца „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД, ЕИК 130460283, седалище и адрес на управление град София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 6, и ответницата Н. Й. Д., ЕГН *****, село Градец, община Котел, ул. ***** че ответницата дължи на ищеца вземането, за което в полза на ищеца е била издадена заповед за изпълнение № 260082/05.11.2020г. по частно гражданско дело № 626/2020г. на РС Котел, в размер на 62.46 лева (шестдесет и два лева и четиридесет и шест стот), представляващи неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги от 18.08.2018 г.

ПРИЗНАВА за установено на основание чл.286 вр. чл.287 вр. чл.343, ал.3 от ТЗ вр. чл.79 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК в отношенията между ищеца „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД, ЕИК 130460283, седалище и адрес на управление град София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 6, и ответницата Н. Й. Д., ЕГН *****, село Градец, община Котел, ул. ***** че ответницата дължи на ищеца вземането, за което в полза на ищеца е била издадена заповед за изпълнение № 260082/05.11.2020г. по частно гражданско дело № 626/2020г. на РС Котел, в размер на 133.80 лева (сто тридесет и три лева и осемдесет стот), представляващи неплатена стойност на мобилно устройство Huawei Y6 2018 Dual Black, дължими за периода от 25.10.2018г. до 24.03.2019г. по договор за лизинг от 18.08.2018г.

ПРИЗНАВА за установено на основание чл.286 вр. чл.287 от ТЗ вр. чл.92 от ЗЗД вр. чл.422 от ГПК в отношенията между ищеца „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД, ЕИК 130460283, седалище и адрес на управление град София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 6, и ответницата Н. Й. Д., ЕГН *****, село Градец, община Котел, ул. ***** че ответницата дължи на ищеца вземането, за което в полза на ищеца е била издадена заповед за изпълнение № 260082/05.11.2020г. по частно гражданско дело № 626/2020г. на РС Котел, в размер на 122.24 лева (сто двадесет и два лева и

двадесет и четири стот), представляващи разликата между цената на мобилно устройство Huawei Y6 2018 Dual Black без абонамент и преференциалната обща лизингова цена по договора за лизинг от 18.08.2018г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК Н. Й. Д., ЕГН *****, село Градец, община Котел, ул. ***** да заплати на „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД, ЕИК 130460283, седалище и адрес на управление град София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 6, сумата 385.00 (триста осемдесет и пет) лева, представляващи направени по ЧГД № 626/2020г. на РС Котел разноси.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК Н. Й. Д., ЕГН *****, село Градец, община Котел, ул. ***** да заплати на „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ” ЕАД, ЕИК 130460283, седалище и адрес на управление град София, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сграда 6, сумата 775.00 (седемстотин седемдесет и пет) лева, представляващи направени по настоящото дело разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ОС Сливен с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Котел: _____